

SYYSKOKOUSKUTSU

Pieni- ja Isokenkäiset ry:n (Små och stora skor rf) sääntömääräinen syyskokous pidetään lauantaina, 24. päivänä lokakuuta 1998 Lahdessa Hotelli Cumuluksessa, Vapaudenkatu 24, alkaen klo 14.

ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen järjestäytyminen; valitaan kokoukselle
 - puheenjohtaja
 - sihteeri
 - kaksi pöytäkirjan tarkastajaa
 - kaksi ääntenlaskijaa
3. Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
4. Kokouksen esityslistan hyväksyminen työjärjestykseksi
5. Esitetään edellisen kokouksen (29.3.98) pöytäkirja, joka on julkistettu jäsenlehdessämme KENGÄN KOPUTUKSIA nro 2/98.
6. Vahvistetaan hallituksen laatima toimintasuunnitelma, tulo- ja menoarvio sekä liittymis- ja jäsenmaksut vuodelle 1999.
7. Valitaan yhdistykselle vuodeksi 1999 puheenjohtaja ja neljästä kuuteen (4-6) hallituksen jäsentä sekä kahdesta kymmeneen (2-10) varajäsentä uusien, 4.8.98 hyväksytyjen sääntöjen mukaan.
8. Valitaan yhdistykselle kaksi tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa.
9. Käsitellään muut kokoukselle esitetyt asiat: Messut vuonna 1999, niiden rahoittaminen; yhdistyksen edustajat pitkien maailmankonferenssiin.
10. Muut asiat
11. Päätetään kokous.

Tervetuloa syyskokoukseen Lahteen! Ota mukaasi tämä jäsenlehti, koska se sisältää kokousmateriaalia, jota ei jaeta kokouspaikalla.

HALLITUS

Jäsenemme Anne Hiipakka on purkanut kokemuksiaan pakinaan, jonka saamme seuraavassa julkaista:

Nirsot jalat

Olisihan minun pitänyt arvata. Eikä siinä edes mitään arvaamista ollut, tietämistä se oli. Tarkoitin, että kaikkien jalathan niin tekevät. Tai ehkäpä minun ovat sittenkin poikkeus, mikä kauhea ajatus.

Joka tapauksessa kaikki taphtui yhtenä tiistaina, kun lähdin hakemaan kaupasta juustoa. Hain minä paljon muutakin, mutta se on sivuseikka. Ajattelin, että samallahan voin pistäytyä kenkäkaupassa kadun toisella puolella. Tuttu myyjä tervehti jo ovella ja kiilautui palvelemaan koska muitakaan asiakkaita ei ollut. - Minkähänlaista kenkää laitetaan? - Minä vain katselen. En tiedä, ostanko, mutisin. Myyjä nyökkäsi, vetäytyi diplomaattisesti taustalle ja jäi väijymään hyllyjen väliin. Vasemman seinustan juhlaistenkenkien seireenilaulu veti minut haaveksimaan vaaleanpunaisia ajatuksia neljä numeroa pienemmästä jalasta. Minut nähdessään Pulmusten Al Bundy kirkaisi kimakasti ja ryntäsi näyteikkunan läpi karkuun, mutta niin kauan kuin muistan, olen haaveksinut korkokengistä. Sinisistä, punaisista, vihreistä, kirjavista, kauniista korkokengistä.

Vasen jalkani irvisteli jo rumasti. Sillä on ollut uhmaikä siitä asti, kun numero 41 kävi sille tukalaksi. Oikea jalkani yleensä myötäilee vasenta, mutta sillä on sentään myötätuntoisempi sävy. Oikea on aina ollut pehmpi sisartaan. - Juhlaistenkenkä? hyrisi myyjä korvanjuuressa. Hän oli liukunut siihen huomaamatta. Pudistin päätäni. - Ei. Mutta ehkäpä kävelykengät..., kuulin sanovani, ennen kuin tajusin, että olin käytännössä mennyt. Tai siis rahani olivat. Myyjä huiskahti tiehensä, vilisti kuin villiminkki ympäri myymälää ja palasi pahemmin huohottamatta mukanaan sylillinen kenkiä. Hänen silmissään kiilui verhotun päättäväinen katse. Korvissani alkoi kaikua Wagnerin Jumalten tuho. - Ehkäpä nämä käyvät. Niissä on nahkapäällinen, tukeva kantakappi ja hyvä malli, myyjä esitteli. Tungin kengät jalkaani ja aavistelin aivan oikein pahinta. - Ha haa, huusi vasen jalkani pilkallisesti. - Aiotko rumentaa minut näillä halveksittavilla pikku sämpylöillä? - Älä nyt, hyväthän nämä ovat, lepytteli oikea. - Varpaanväli kiinni! Minä en tykkää näistä! vasen kiljui kuin vihollinen. - Oikea käy, mutta vasen on vähän pieni, selitin sävyisästi myyjälle. - Katsos, vasen isovarvas on tällainen suora pökäle, kun taas oikea kaartuu kengän mukaan. - Niin,

kun se sai pienenä tällin päähänsä, vasen virnuili ilkeästi. - Se oli vahinko, minkä minä sille voin, oikea puolustautui tuhtuneena. Oikea ukkovarvas oli tosiaan taitunut loppuiäkseen vinoksi 11-vuotiaana.

- Jospa kokeilisin jotakin toista mallia, ehdotin kiireesti, ettei sota pahenisi. Vasen jalkani nyki jo siihen malliin, että pian se potkaisi oikeaa. Onneksi sen huomio kiinnittyi myyjään. - Paljonko lyödään vetoa, ettei tuo löydä kunnon kenkiä, se virnisti pilkallisesti. Myyjä asetti lattialle taas yhden parin kenkiä, jotka yritin survoa jalkaani. Vasen jalka kiljui kuin pistetty sika, eikä oikeallakaan ollut hääviset oltavat.

- Ovatko nämä varmasti neljäkolmoset? kysyin. Myyjä nyökkäsi ja näytti numeroa kengän sisältä. Totta se oli. Kaiken kukkuraksi kengät olivat kotimaiset. Aloin olla epätoivoinen, mutta myyjä ei hellittänyt. Kiilto hänen silmissään lähenei fanaattisuutta. Hän kiskaisi telineestä miesten kengät vakuuttaen, ettei nykyään ollut enää väliä, pitivätkö naiset miesten kenkiä vai päinvastoin. Mallit ovat kaikille samat. Eläköön tasa-arvo, jotain konkreettista hyötyä siitäkin on.

- Nahkaa, kuiskasi oikea. - Se venyy. - Nahkaa kuiskasi vasen. - Se venyy muodottomaksi. - Nahkaa, sanoi myyjä ylpeänä, aivan kuin hän olisi itse tehnyt juuri tämän parin. - Leikkaus on hyvä, tuo kohta katkaisee pituutta ja saa kengän näyttämään sirommalta. - Totta, myönsin. - Nämä kuitenkin puristavat vähän... - Hetkinen, meillä on välikokoja, myyjä hihkaisi ja juoksutti välikokoisen parin paikalle. Kengät menivät helposti jalkaan, se niiden eduksi on laskettava. Kävelin edestakaisin, ja pääni oli ajatuksista tyhjä. Ainut mikä oli varmaa, oli se, että kengät kutistuivat kotimatalla. Se oli outo mutta alati toistuva luonnonilmiö.

- Nämä eivät purista, vasen myönsi vastahakoisesti. - Väljä kantapäältä, moitti oikea. - Lopsuvat kävellessä. Ja ne ovat väärän värisetkin. - Mitä sinulla on tummaa myrkynvihreää ja karhunkakanruskeaa vastaan, vasen kivahti. En ollut uskoa korviani, se todella piti näistä kengistä. Oikea oli epäroivällä kannalla.

- Minä otan nämä, päätin niiden puolesta. - Minä tosiaan tarvitsen kävelykengät. - Jess! huudahti vasen. Ääh! ähkäisi oikea. - Aina vasen saa tahtonsa läpi.

- Tämä oli hyvä valinta. Näitä menee näin keväällä paljon, myyjä selitti. Näin sieluni

kauhusta laajennein silmin itseni seisomassa bussipysäkillä miesjoukossa, jolla olisi täsmälleen samanlaiset kengät. Myyjä oli jo sujauttanut kengät liikkeen logolla varustettuun pussiin, joten en kehdannut ruveta perumaan kauppoja. Hän laskutti hinnan, joka laihdutti kukkaroani tavalla, josta Painonvartijatkin olisivat kateellisia. Marssin liikkeestä ulos ja tunsin herääväni jonkinlaisesta transsista, joka valta minut aina, kun tahtoni pakenee pelkurimaisesti johonkin Beetlehemiin ja jättää minut selviytymään myyntipropagandasta miten taidan.

Kotona silmäilin ostamiani kenkiä sekavin tuntein ja nostin ne hyllylle kymmenien muiden kenkäparien seuraan. Pelkäsin niiden kutistumista niin, etten uskaltanut koettaa niitä uudelleen. Jalkani olivat vaihtaneet. Ne olivat vähän noloja, sillä olin yhä vihainen niiden kiukuttelusta kaupassa.

Vasta viikon päästä kokeilin kenkiä uudelleen. Ihmeekseni ne sopivat yhä jalkaan. - Päästä puristaa, vasen yritti rutkuttaa. - Kantapää on liian leveä, marisi oikea. - Hiljaa, jyrähdin. - Te olette valinneet tämän kenkäparin ja te sen myös pidätte, vaikka sitten tulisi rakkoja varpasiin.

Jalat vaikenivat, sillä ne tiesivät vanhalta muistolta, että olin tosissani. Hymyilin, vaikka uumoilinkin tulevia kärsimyshetkiä. - Nahkaa, sanoin tarkoituksellisesti. - Sekä kengät että te. Molemmat venyvät kyllä. Jalat eivät uskaltaneet sanoa enää yhtään mitään. Ne vain kipristivät varpaitaan ja hikosivat.

Keväällä, kun tiet kuivuvat, räähkin on tarkoitus alkaa.

ANNE HIIPAKKA

KOKEMUKSIA JA MIELIPITEITÄ

Lihavaa, vammaista tai jonkin etnisen ryhmän edustajaa älytään olla tuijottamatta ja huomauttelematta - yleensä. Mutta on se kumma, että pituudesta tai sen puutteesta ja jalan koosta huomautellaan muka vitsaillen ja ihan estottomasti. Ensi kerralla kun niin tapahtuu, aion sanoa vitsailijalle esim. "Onpas sun poskes kauheasti pyöristyneet viime näkemältä, mutta tuo nenäs ei vaan näytä yhtään pienemmältä". Täältä kyllä pesee, jos kerran ulkonäöstä aletaan puhua.

"KYLLÄSTYNYT"

Mammografiatutkimuksessa ollessani jouduin kyyhistymään ja olemaan muutenkin mutkalla vaikeassa asennossa,

koska laitteen säätövara ei riittänyt pituiselleni henkilölle. Koin tilanteen nöyryyttävänä: "Enkö olekaan normaali nainen?" Luulisi, että tuollainenkin asia kuin laitteen varmasti riittävä säätövara olisi ollut itsestään selvä asia.

"NAINEN, VAIN 180 CM"

Äiti ja polka etsivät nro 14 kenkiä pojalle. Koripalloilijoiden suosimasta kaupasta arveltiin löytyvän. Löytyi nro 13 kengät, jotka olivat hiukkasen pienet, mutta nehan täytyisi ehkä ottaa. Ne olivat sisäpeli-kengät. Lopulta myyjä muisti, että varastossa voisi olla nro 14. Ja sieltähän löytyi lopulta! Äiti ihmetteli, miksi eivät isotkin kengät saisi olla myymälässä esillä hyllyssä. Eivät kuulemma voi, koska niiltä harvoin kysytään. (!) Äiti kyseli, mitä isojalkainen voisi pitää ulkokenkänä. Vastaus: "Sisäpeli-kenkää, jonka pohja on kulunut sopivasti.

"PIMEÄT KENGÄT"

KOHOKOHTA KESÄN OSTOKSILLA:

Tampereen Lindexiltä löytyi auringon-keltainen setti: rintsikat kaarituin ja pitsein kokoa 100 C, ja pitkipöksyt kokoon 50-52 asti. Näitä isoja värillisinä on tulossa sinne lisää.

"SITRUUNAPERHONEN"

KENKÄÄ

Kenkien löytyminen on minulle vaikeinta. Harmittaa todella, kun minut ohjataan kenkäkaupassa miesten puolelle. Olen ilmeisesti epänormaali yksilö!?

"KIITOS AVUSTA"

"NAAPURIT" KÄRSII

Joskus, kun kävin tansseissa, paras kohtelu oli sellainen, että kun kaverin pokatessa nousin pöydästä, ja kavaljeeri näki pituuteni, tanssiinkutsu loppui siihen. Se oli noloa. Nyt en käy enää tansseissa juuri tästä syystä.

"LIIAN PITKÄKÖ"

LEHDENTOIMITTAJAN MIETE:

Panemmeko "Tuhkimo"-sadun pannaan, koska kiltin, kauniin ja sirojalkaisen Tuhkimon sisarpuolet olivat rumia ja ilkeitä, ja heillä oli toisella liian suuri ukkovarvas ja toisella liian iso kantapää? - Meidän ihmisten vierovat tai vihamieliset asenteet ovat yhtä vanhoja kuin ihmiskunta itse.

MIES! OLET SUURI TAI PIENI, PUKUSI LÖYTYY MEILTÄ.

TERVETULOA
PALVELTAVAKSI!

UUSINTA KOTIMAISTA PUKUMUOTIA
KAIKEN KOKOISILLE MIEHILLE

MIESTEN PUKUJEN ERIKOISLIIKE
POHJANHEIMO

Keskustori 5 Tampere Puh. 03-222 1770. Avoinna ark. 9-18, la 9-14